

ברכות ועוד ברכות לזוכים ולזוכות בפרס המאמר המצטיין של האגודה הסוציולוגית הישראלית.

במקום הראשון זכתה ד"ר סיגל נגר רון על המאמר: "מה שרואים מכאן לא רואים משם: מבט משולי שוק העבודה".

במקום השני זכו ד"ר דנה קפלן, ד"ר גל לוי, גב' אביגייל ביטון, גב' ריקי כהן-בנלולו וגב' חלי בוזחיש-ששון על המאמר: "Ain't I a human being?: self-documentation of living in poverty in the face of "the abandoning state"

במקום השלישי זכו ד"ר נוגה פרידמן וד"ר יעל השילוני דולב על המאמר: "Sedated masculinity: the use of anesthesia during vasectomy in Israel"

תודה רבה לד"ר הילה דיין ואפרת בן שושן גזית – יו"ר ועדת השיפוט ולחבריות הועדה על עבודה מדוקדקת ורצינית!

הענקת הפרסים תתקיים במושב חגיגי בכנס האגודה (19-21.02.2023)

לאתר הכנס

[/https://www.isscon54.sites.tau.ac.il](https://www.isscon54.sites.tau.ac.il)

לתוכנית הכנס

<https://www.isscon54.sites.tau.ac.il/%D7%AA%D7%9B%D7%A0%D7%99%D7%AA-%D7%94%D7%9B%D7%A0%D7%A1-pdf>

להרשמה לכנס

<https://registration.israel-sociology.org.il/2023/registration2023.php>

פירוט על המאמרים הזוכים

מקום ראשון – סיגל נגר רון.

נגר-רון, ס' (2023). מה שרואים מכאן לא רואים משם: מבט משולי שוק העבודה. *סוציולוגיה ישראלית*,

כ"ג(2), 141-120. <https://www.israeli-sociology.sites.tau.ac.il/copy-of-%D7%9B%D7%92-2->

[https://www.israeli-sociology.sites.tau.ac.il/copy-of-%D7%9B%D7%92-2-%D7%9C%D7%9E%D7%A0%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D-](https://www.israeli-sociology.sites.tau.ac.il/copy-of-%D7%9B%D7%92-2-%D7%9C%D7%9E%D7%A0%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%9C%D7%91%D7%93)

<https://www.israeli-sociology.sites.tau.ac.il/copy-of-%D7%9B%D7%92-2-%D7%9C%D7%9E%D7%A0%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%9C%D7%91%D7%93>

תקציר:

במאמר זה נעשה שימוש במושג עבודה שקופה ככלי אנליטי לזיהוי המנגנונים המבניים המשעתקים את מעמדן השולי של נשים מזרחיות בשוק העבודה בדרום ישראל. המחקר מתמקד במאמצייהן המתמשכים של נשים מזרחיות החיות בערי הפיתוח לרכוש השכלה אקדמית, לזכות בתעסוקה הולמת ולהפוך לאזרחיות המפרנסות את עצמן ואת משפחותיהן. המחקר נערך בשיטת מחקר מעורבת: סקר כמותני בקרב נשים מזרחיות בחמש ערי פיתוח בנגב (n= 592) וניתוח ראיונות עומק עם 23 בוגרות תואר ראשון מהמכללה האקדמית ספיר, שגדלו בערי פיתוח בנגב וחיות בהן היום. הממצאים מלמדים כי הנשים משקיעות מאמצים פיזיים, מנטליים, רגשיים וכספיים ברכישת השכלה אקדמית שתשמש כרטיס כניסה ל"משרה מסודרת" (משרה יציבה בשכר הוגן המאפשרת לשלב בין אימהות ועבודה מחוץ למשק הבית) ותהווה אמצעי למוביליות חברתית, אולם פעמים רבות מאמצייהן אינם מניבים את הפירות המיוחלים. התרומה האמפירית של המאמר היא בחשיפתו של מנגנון שימור ההדרה הנחווית בהצטלבות בין אתגר לאומיות, מגדר, מעמד ומרחב בישראל. תרומתו התיאורטית היא בזיהוי מרחב שטרם זוהה בספרות כזוה שמתקיימת בו עבודה שקופה: מרחב הלימודים האקדמיים וההכשרות המקצועיות.

מקום שני – דנה קפלן, גל לוי, אביגייל ביטון, ריקי כהן-בנלולו וחלי בוזחיש-ששון

Kaplan, D., Levy, G., Biton, A., Kohan-Benlulu, R., & Buzhish-Sasson, H. (2022). 'Ain't I a human being?': Self-documentation of living in poverty in the face of the abandoning state. *Journal of Poverty and Social Justice*, 30(3), 210-229.
<https://doi.org/10.1332/175982721X16590949557486>

Abstract:

How is life in social isolation seen from the viewpoint of people who experience persistent poverty? Given the systemic denial of self-representational agency from those living in poverty and the neoliberalisation of the welfare state, this article turns to those who remained invisible to either the media or the state during the pandemic. In line with current tendencies to prioritise the voice and lived knowledge of people in poverty, we provided our interlocutors with a specifically designed diary tool to allow them to share their mundane experiences and thoughts at their own discretion. Using these diaries of women and men in poverty, and complementary interviews, this article unpacks the ways our participants deal with and understand their everyday relationships with the absent state, mostly welfare and education. Based on the themes that emerged from our interlocutors' journals, our findings reveal the Janus-faced abandoning/monitoring state that they routinely confront. We then demonstrate how they are constantly chasing the state, struggling to receive the support they

lawfully deserve. At the same time, being subjected to practices of state monitoring and surveillance often results not only in mistrust but also in withdrawing almost altogether from the welfare services and social workers, and turning to alternative support networks. We conclude by offering two insights that accentuate, on the one hand, what we and our diarists already know, namely that they count for nothing. Still, on the other hand, the act of self-documentation itself reveals the representational agency of those brave diarists who refuse to forsake their worthiness as citizens.

מקום שלישי – נוגה פרידמן ויעל השילוני דולב

Friedman, N., & Hashiloni-Dolev, Y. (2022). Sedated masculinity: The use of anaesthesia during vasectomy in Israel. *Culture, Health & Sexuality*, 1-15.

<https://doi.org/10.1080/13691058.2022.2048893>

Abstract:

Vasectomy is considered a permanent form of contraception for men that can help reduce reproductive inequality. Its underutilization in the context of the threats it may pose to perceptions of traditional masculinity has been closely investigated, but the lived experience of the procedure itself has been largely overlooked. This paper examines the experience of having a vasectomy in Israel, focusing on the recommended form of anaesthesia. Drawing on 15 semi-structured interviews with Israeli men who

have experienced vasectomy, we found that the choice of anaesthesia has a significant impact on the meaning and experience of vasectomy. Unlike the widespread use of local anaesthesia during vasectomy in other countries, vasectomy in Israel is performed

almost exclusively under twilight sedation administered intravenously. Based on our findings, we argue that framing vasectomy as an operation that requires sedation is related to views of masculinity and reproduction. Our data suggest that vasectomy in Israel is constituted as a potentially traumatic event, and anaesthesia is employed to protect patients from feelings of embarrassment and discomfort. We conclude that the prevailing method of sedation perpetuates the silencing and marginalisation of vasectomy as a contraceptive method, and consequently, its very limited accessibility in Israel.